

Kokkuvõtte teemal: Mesilaste pidamise kogemusest Soomes

Aeg ja koht: Põltsamaa Mesinike Selts, Põltsamaal, J.Kuperjanovi 1, Põltsamaa Kultuurikeskuses, 14.01.2012.a.

Lektor: Silver Sturm, lektorileping PR-8-1.4-27

Mesinudse õppepäev läks hästi ja meiega jäädi rahule. Loengu taustaks kasutasin filmi mee vurritamise kohta Soomes, kus me koos sõbraga tööl olime.

Küsiti palju kuidas Soomes mesilasi hoitakse ja kui palju mesilasi seal on kus me töötasime koos sõbraga.

Sõbral olid kaasas veel näidis kastid (korpused), milles soomes mesilasi kasvatatakse ja millest need seal valmistatakse. Need on kõvemast türoksist ja valmistatakse soomes. Soomes on kaks firmat kus neid kaste tehakse.

Küsiti paljusid asju meie käest kui palju saadi seal mett aastas kokku ja palju üks kast kaalub suvel kui on korje aeg ja kuidas pesasid laiendatakse. Ma töötasin soome kõige suuremas mee tootmis firmas (kokku 10 aastat). Ja sellega õppisin seal palju kuidas mesilastega hakkama saada ja toime tulla. Mee korje ajal me kasutasime seal ka plastmasskärgi. Neid oli mitut värvi, mida me proovisime aga kõige rohkem, mis pesades püsisid, olid musta värvi plastmassraamid. Kõik raamid mida seal kasutasime olid langstroth ja korpustes, mis pesadele läksid, olid ainult 9 raami sees. Seda sellepärast, et siis oli parem kastides raame liigutada, kui meekorje ajal korpustest mesilasi välja puhusime. Selleks kasutasime spetsiaalset puhurit.

Kõige raskemad korpused, mis meil korje aeg olid kaalusid üle 50 kg ja türoksist kastid olid küllaltki rasked, kui neid pesadelt maha tõstisime. Esimesel aastal, kui ma sinna tööle läksin, siis oli seal mesilaspesasid 2500. Paar aastat tagasi, kui ma seal tööl käisin, siis oli mesilaspesasid 1500. Ma oskasin seal teha kõiki töid, mis seal vaja teha oli. Paar aastat tagasi, kui ma seal veel tööl olin, siis ma söötsin üksinda kõik need mesilaspered ära. Need langstroth kehad mida ta kasutas seal on kõige paremad ja sobivad kõige paremini langstroth kastide sisse. Kui algas vurritamine, siis me olime selles vurritus ruumis kahekesi ja seal sellega saab hästi ka üksi hakkama. Vurritusruumis oli sooja sellel ajal 20 kraadi. Teises ruumis, kus meil olid täis meekastid, oli sooja 38 kraadi. Seda sellepärast, et vurritamise ajal saaksime mee kärgede seest kätte. Vurrituselt tulev mesi läks suurtesse tünnidesse läbi filtrite, kus mesi seisis öö-päeva ja siis lasime mee teistesse tünnidesse. Kui me alustasime mesilaspesade hooldamisel käimist, siis ühe ringi tegemiseks läks aega meil 12 päeva ja kui saime ühe ringi tehtud, siis algas kohe teine ring pihta nii, et me ei saanud seal tööl olles isegi puhke päevi. Mesinik ise kasvatas minu sealoleku ajal ainult ühe korra emasid ja pärast enam ei kasvatanud. Ütles meile, et tal ei ole aega emade kasvatusega tegeleda, Paremp peab mesilasi, sest neile kulus tal tõesti palju aega koos töölistega, kes mesilaspesade hooldamisel temaga kaasas käisid.